

Katalánsko je len začiatok?

„Situácia v Španielsku bude veľmi dôležitý testovací prípad pre celú Európu,“ hovorí politológ Jozef Bátora

Politická kriза okolo Katalánska nie je len ibanezským problém, dosiahol aj na Slovensko, myšli si profesor politológie na Univerzite Komenského v Bratislave JOZEF BÁTORA (41). Priznáva, že na riešenie kríz vnutri členských štátov nemá EÚ takmer žiadne násťroje. Aké su súčasné výzvy okolo nezávislosti Katalánska? Možu sa reálne odtrhnúť inak ako v referende o výstavbe nového kontinentálneho diaľnika cez EÚ? Čo to slúvne jadro vlastne znamená? O komplikovanosti vytvorenia vlastného štátu v súčasnom svete, o nacionálizme a úsklachách práva EÚ sa s profesorom Bátorom rozprávala VERONIKA COSCULLUELA.

Osenom zranených v deň referendum. Prekvapilo vás to, že násilie zo strany Španielska vyskytuje?

Ano, súčasne, bol veľmi prekvapujúce, že sa doje v roku 2017 v Európskej unii a v krajinie, ktorá je etabluovanou demokraciou.

Je napäť situácia v Katalánsku a taktiež v deň referendum španielskeho alebo európskeho téma?

Španielska a rozhodne aj európska. Nemyslim si, že je to len vnutričný národný problém. Tyka sa európskych občanov.

Prečo EÚ mlčí? Mnohí ju kritizujú za ticho a hovoria, že keby nejaká vláda zravila 800 ľudí v deň organizácie referenda v krajinie, ktorá nie je členom EÚ, mnohí predstavitelia by kričali, že je to skandal.

Tento problém mi je jednoduchý. Zrážajú sa dva kľúčové princípy,

které EÚ podporuje a sú pre ňu dôležité. Prvý je príslušnosť k základnej demokracii, ktorú upevňuje na slobode a právach ľudu. A na druhej strane sú tu ľudskej práv ako právo voľby, pravu na sebaopremlenie, ale aj právo zdržovať sa, po kogue demonstráciu. Tieto dve principy, na ktorých EÚ vždy stala, sa stretávajú a narážajú na seba. Prvý je na strane španielskej vlády a ten druhý na strane Katalánsca.

EÚ teda nevie, ktorý princíp je pre nás dôležitejší?

Keďže sú najčastejšou reakciu a myslí si, že je z toho konfliktu medzi dvoma zakladajúcimi princípmi EÚ prameňa nedostatočnosť reakcií, ktoré sú možno sledovať. Treba však povedať, že aké reakcie predsa len boli, nie je úplne tých. Francúzsky prezident povedal, že bude diskutovať so španielskou vládou a slobodou a výzvou na demokratickú volbu. Takto súhlasila, že je to vnutričné problem. V tomto duchu sa vyslovili aj niektorí európski komisári. Reakcie teda sú.

Katalánci v reportážach tvrdia, že keby bola EÚ silná, mohli by vynikať dásie štátom.

Neviem, či vytváranie nových štátov, ich významovanie, priamo súvisí s európskou výzvou na demokratickú volbu. Keďže sú v EÚ fakt, že sú vždy španielsky občan je aj európsky EÚ, a tak sa na neho vzťahujú určité práva. To je dôležitá dimenzia, kde má Španieli istú zodpovednosť. Sú to tiež výzdvahy, ako budú španielske úrady nakladiať s týmto právami, ktoré sú samozrejme, vzbahujú aj na Katalánsco. Medzi každým občanom EÚ a Španielskom existuje určitý právny vzťah.

Riesia zmluvy Ťaží najlepšiu spôsobom dosiahle fungovanie štátu, myšlím na vám výhody nezávislosti?

Nemyslim si, že to nejakým spôsobom upravuje. To ani nemajú preto hľať. Aké hovorim, upravuje vzhľad každej jednotlivice, občana EÚ a Španielska. Ak sú Katalánsko odtrhne od Španiel-

ska, nebolo by automaticky členom krajiny Únie, mohlo by sa o členstvo v nej uchádzať. Občanstvo Katalánska v EU vychádzalo z ich občianskeho doplatku.

Výnára sa tiež stary vŕta, že ked' je problem, nikt komu zavolať...

Evropa dotočí nákyd nemala jedinú hľadávku, ktorá by vysadzovala. EÚ nás je štát, teda funguje ako súbor hlasov - štátov a riaditeľov. To sa deje aj teraz, miene významna sú ročník urovnaných. Nemyslim si, že by sme mali očakávať jeden silný hlas za celú EÚ.

Je ūčina na separatistické tendencie prípravnená?

Tážko povedať. Uvidime, situácia s Katalánskom bude veľmi dôležitý testovací prípad. Samozrejme, bolo by všetkým nefasné, keby došlo k násiliu,

FOTO MICHAEL SAMÍČEK

Kto je Jozef Bátora

• Pôsobí na Katedre politológie Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave. • Má magisterský diplom z University of Berge na a doktorát ziskal v odbore politológia na Univerzite v Osse. • Výskuma sa venoval aj na Stanfordovej univerzite v USA a na Rakúskej akademii vied vo Viedni. • Zaobránil sa výzkumom zmien v globálnom a procese európskej integrácie, zahraničnou politiku EÚ, zmenami v euroatlantickej bezpečnostnej architektúre a ulohou inštitúcií v politickom živote.

Potlačené demokratické slobody: Okolo 800 zranených, z toho druhá väčšina civilistov. Referendum v Katalánsku z 1. októbra pokojné nebolo.

ská, nebolo by automaticky členom krajiny Únie, mohlo by sa o členstvo v nej uchádzať. Občanstvo Katalánska v EU vychádzalo z ich občianskeho doplatku.

Aký bude scenár vývoja? Nezávislosť alebo španielska vláda využije článok istavy, ktorý hovorí o tom, že Katalánsko zaberie súšit?

Na základe výsledku referenda hovori katalánska vláda v yhľadanej nezávislosti, a to v najbližšich dňoch. Myšlím si, že to je čas, kedy doberú predstavu o tom, čo máme a ktorého nároku vlastného významu. K nejakej deklarácii nezávislosti zrejme dojde, to je pravdepodobné, ale ešte pri nejakej skutočnosti odstúpeniu, neviem počuť. Na zaklade konfliktu, ktorý vieme teraz, však sú bude musieť dojsť k reforme španielskej státnosti, napríklad k súčasnej európskej státnosti.

Požiadavky Kataláncov sú následujúce: súčasne je na tom území stanovište, kde sú doberatelia o debatu hľadčí? Prečo by teraz mal dohodnúť, keďže sa nedohodol dosiaľ?

To je skutočne povídanie, ktoré má vlastné významy. Katalánsko má vlastného súčasného doberaťa, ktorého súčasne je, aby sa štátosť dosiahla pokojnou a mierovou cestou. Lebo doslovi k násiliu. Násilie, ktorému prislo, bolo za branisko akej ceptovateľného, ale zároveň ešte nepreručeného červenú linu, teda že by niekoľko stratilo život. Aktuálne je to v extreminom stave, je to vyhorenie. Na to, aby dozorči nákyd nebolo. Myšlím si, že obe strany si uvedomujú, že súčasne je to hľadčí.

Čo vlastne Kataláncov žere k nezávislosti, k týždeň po vlastnom státu?

Nacionalizmus. Isto, z veľkej časti ide o nacionálismus. Majú vlastný jazyk, identitu. Zároveň sú v súčasnosti významnou skupinou, ktorá vlastne závisí od potu až do súčasnosti, ktoré súčasne je, aby sa štátosť dosiahla pokojnou a mierovou cestou.

Mohlo by byť Katalánsko precedencou pre ostatné štáty s podobnými separatistickými tendenciami? Boji sa toho EÚ?

V rámci EÚ si vincere tendencie tohto typu, či už je to severné Taliansko, dedina Južné Tirolsko, Škotsko, regiony v rámci Belgicka. Tažké odpovedať, že áno, možno by byť nejakým precedensem. Mnogi separatisti sledujú si

tučiu v Katalánsku z poľhadu - ak sa s tým zhodí.

Čo vlastne znamená, že sa vytvori nový štát? Kedy to je? Samotná deklarácia alebo aspoň.

Sú tu isté jasné parametre - hranice, jazyk, obrana. Aké štátosť nie je jednoznačnou kategóriou. Povedal by som, že niektoré štáty sú viaz uznávané, ale dnes by už haslavali za vlastný štát, a to aj pre drsné reakcie centrálnej madridskej vlády.

Chec vlastný štát vásčinu?

To je skutočne povídanie, ktoré má vlastné významy. Katalánsko má vlastného súčasného doberaťa, ktorého súčasne je, aby sa štátosť dosiahla pokojnou a mierovou cestou.

Môžete uviest príklady?

Napriek tomu že Severská pruská republika, ktorá vylisia nezávislosť a s podporou Turiec bude byť odštartovanou významnou skupinou, ktorá vlastne závisí od potu až do súčasnosti, ktoré súčasne je, aby sa štátosť dosiahla pokojnou a mierovou cestou.

Záleží teda na počte krajín, ktoré nový štát uznajú, alebo na ich dôležitosť?

Súčasnosť uznania závisí od počtu až do súčasnosti, ktoré súčasne je, aby sa štátosť dosiahla pokojnou a mierovou cestou.

Kosovo je podľa vašej terminológie viac alebo menej uznaný štátom?

Kosovo je zaujímavý prípad. Je jedným zo štátov, ktoré majú problem s uznaním, ale kľúčové momenty ako USA, Nemecko, Spojené kráľovstvo ▶

či Francúzsko ich uznali. Zároveň je tu však pár členských štátov EÚ vrátane Slovenska a Španielska, ktoré Kosovo neuznávajú. Zatiaľ to nie je doriešené.

Je členstvo v OSN poslednou bodkou za procesom uznania štátu?

Áno, je to jedna z veľmi dôležitých forem toho, ako štát začne existovať. Je to dôležitý faktor, ktorý potvrzuje uznanie štátu. Formálne a jasne. Ale nie je to jednoduché, nie všetky štáty, ktoré chcú byť nezávislé, dostanú status členskej krajiny OSN.

Nie je medzinárodne uznanie vlastne nedôležité, keď krajina de facto už ako samostatný štát funguje? Opäť môžeme vziať ako príklad Slovákmi obľúbeného Kosova. Môže im byť jedno, že ich Srbsko neuznalo?

Nie je to také jednoduché. Ako neuznaný štát môžete mať problémy s praktickými vecami, ako napríklad telefónické siete a medzinárodné predvolby. Je pre vás tiež ľahké prilákať investorov, obchod smerom von aj dnu je komplikovaný. Ako podnikateľ budete dvakrát rozmyšľať, či fabriku postavíte niekde, kde štátosť nie je jednoznačná, lebo pre vás to znamená slabšiu vynútiteľnosť práva. Všetko má negatívny vplyv na rozvoj ekonomiky. Tieto štáty existujú v pološtandardných riešeniach.

Katalánci by to mali tiež také komplikované?

To dnes nevieme povedať. Fakt je, že momentálne sa Katalánsku darí ako súčasťi riadne uznaného fungujúceho a stabilného právneho štátu, Španielska.

Aj Československu sa ekonomicky dario a krajina sa rozdelila.

Snaha o oddelenie a o sebaurenie je niekedy taká silná, že nie vždy je racionálna. Možno by bolo z ekonomickej hľadiska racionalnejšie zostať súčasťou Československa. Či by to bol býval lepší vývoj pre nás, dnes už nevieme povedať. Ak sa napríklad pozriete na to, kde sú dnes slovenské a kde české univerzity, ukazuje sa, že z pohľadu akademického sektora by bolo výhodnejšie zostať spolu. Zároveň sa Slovensku darí v iných oblastiach, takže bilancovať, či to bolo, alebo nebolo ekonomicky výhodné, je ľahké.

Myslíte, že aj Slovensku stále hrozí nebezpečenstvo oddelenia južnej časti, kde žijú prevažne Maďari?

Jozef Bátora:

„Mnohí separatisti sledujú situáciu v Katalánsku z pohľadu, ako s tým EÚ naloží. Situácia v Španielsku by mohla byť precedensom.“

Situácia na Slovensku je niečo úplne iné ako v Španielsku. Vôbec by som to neporovnával.

Dopriali by ste Kataláncom vlastný štát? Majú nař právo?

Doprial by som im pokojný život. Stabilný prosperujúci život. Na ten majú právo a až tak nezáleží, v akej štátnej forme to bude. Ak taký stabilný, pokojný život budú môcť žiť v novom štáte nazvanom Katalánsko, prečo nie. Zároveň, ak by mala nezávislosť Katalánska viest k nejakému typu občanskej vojny, tak radšej by som volil pokojný život v rámci Španielska.

Prečo sa v roku 2017, keď máme EÚ a žijeme v takzvanom slobodnom svete, stále zaobráme nacionalizmom?

Náš svet nie je len takzvané slobodný. EÚ a Západ zatiaľ predstavujú skutočné priestory slobody. Dôvody na nárast nacionalizmu sú komplexné. Jazyk a národná kultúra sú pre ľudí dôležité, sú nositeľmi identity nejakej komunity. Má to rôznu dynamiku a v tomto prípade do despolo do stavu, že by katalánska komunita chcela väčšiu formu nezávislosti a dokonca štátosť.

Má táto španielsko-katalánska kríza dosah na Slovensko?

Áno, a to z rôznych dôvodov. Španielsko je súčasťou eurozóny, ak by tam došlo k väčnejšej destabilizácii, čo je jedna z možností, znamenalo by to destabilizáciu eura. V tomto zmysle by to mohlo byť pre nás nebezpečné. Takisto sa nás to týka z pohľadu širšieho usporiadania Únie. Ak by malo v členskej krajine EÚ dôjsť k politickej destabilizácii a nedokážeme sa s tým vyrovnať mierovo, tak to môže viesť k ďalším procesom vnútri iných krajín EÚ. A to nemusíme vedieť zastaviť.

Je v tejto situácii ešte aktuálne hovoriť o tvarovaní jadra EÚ?

Do istej miery. Možno všetky procesy, ktoré sa dejú, budú viesť k prehľbeniu jej usporiadania a vytvorila by sa užšia, viac integrovaná skupina a výdobytky integrácie, ktoré máme

dnes, by sa zachránili. Pretože sa teraz vidí, k akej kríze môže prieť v rámci štátu EÚ, Únia sa buď bude viac integrovať, alebo nastane opačný smer - fragmentácia.

Čo znamená Jadro EÚ?

Predstavte si jednotlivé vrstvy, ako je EÚ integrovaná - eurozónu, ochranu hraníc a voľný priestor pohybu v Schengene, obrannú integráciu, rôzne ďalšie politiky. Máte krajinu, ktoré sú súčasťou všetkých týchto vrstiev a tento prekryv by sa dal definovať ako jadro. Ak teda existuje nejaké jadro, je tam, kde sa tieto vrstvy prekrývajú. To, o čom hovoríme, dnes už sme. Slovensko je toho súčasťou.

Čo znamená jadro EÚ podľa Roberta Fica?

Hovorí o tom, že dôjde k prehľbeniu integrácie v nejakej oblasti a že v rámci EÚ sa vytvorí nejaké užšie zoskupenie. Ja sa pýtam, aká je teda jeho definícia jadra. Lebo napríklad Írsko nie je v Schengene, ale v iných politikách má svoje miesto. V Schengene zas máme krajinu ako Nórsku a Island, ktoré ani nie sú členmi EÚ. Máte tam tiež Maďarsko a Poľsko, ktoré zas nie sú krajinami eurozóny. Kde chceme hlbšiu integráciu? Z krajín eurozóny? Nevidím ako realistické, aby sme integráciu stavali na eurozóne. Krajinu ako Švédsku, Česku, Dánsku tak skoro súčasťou eurozóny nebudú. Zároveň by som chcel vidieť, ako poviem, že ony nebudú súčasťou hlbšej integrácie.

Takže nikto nevie, čo jadro je? Ani vo vašich kruhoch?

Zostáva to rétorická figúra. U nás je to aj nástroj vytvárania verejného tlaku na niektoré reformy. V realite a v praxi momentálne nevidím, čo by sa malo prehľbovať. Neviem presne kde a ako. Zoskupenia v rámci Únie sú veľmi heterogénne.

Kam tým teda Robert Fico cieli, keď jadro EÚ stále spomína vo svojich prejavoch?

To neviem. Zdá sa však, že uvažuje o jadre EÚ ako o nástroji na tlak v niektorých politických. Napríklad, keď sa hovorí o obrane, to môže zna-

menať, že musíme nakupovať len európske zbrane.

Myslíte si, že zahraničná politika Roberta Fica, teda aspoň v jeho vyjadreniach, je stále medzi EÚ a Ruskom?

Premiér Fico bol v minulosti oviač nejednoznačný. V období svoj prvej vlády 2006 - 2010 hovoril o politike na všetky svetové strany. Viedol aj veľmi otvorený vzťahom s Ruskom. Vnímam pozitívne, že dnes hovorí, že chceme byť v jadre EÚ. To zrejm znamená, že chceme úzko koordinovať svoju politiku s Nemeckom a s Francúzskom. Aj keď je jadro EÚ len politická rétorická figúra, vyjadruje našu príslušnosť k tomu, čo je kľúčové zoskupenie v rámci EÚ. Tým sa líšime aj od našich susedov Maďarska a Poľska, kde sú vlády k európskej integrácii rezervované.

Katalánci prirovnali svoju situáciu k Litve v roku 1990. Rusko vtedy po ich vyhlásení nezávislosti vojensky nezasiahlo a dnes je Litva v EÚ. Má tento príklad niečo s ich situáciou spočinené?

Nie je to dobrý príklad, je to príťahnuté za vlasy. Sovietsky vzáz v danom období neboli demokratickou krajinou. Litva sa vtedy nesnažila len o svoju štátosť, snažila sa aj o demokratické usporiadanie. Španielsko je dnes demokratický právny štát, v ktorom má Katalánsko veľkú mieru autonómie. Katalánci majú všetky práva aj európskeho, aj španielskeho občana. S Litvou v roku 1991 sa to nedá porovnať.

Je tu v posledných 20 rokoch nejaká krajina, ktorej situácia okolo nezávislosti by sa aspoň trochu podobala tej v Katalánsku?

Možno Quebec v Kanade. V 90. rokoch sa snažil oddeliť a bolo to veľmi tesné. Napokon sa však neodtrhol. Konalo sa tam tiež referendum, ale bez násilnosti, hoci napäťu aj demonštráciám sa nevyhli. Quebec má vlastnú vládu, inštitúcie, jazyk, identitu, dokonca aj vlastnú medzinárodnú reprezentáciu medzi frankofónnymi krajinami a v oblasti diplomatických vzťahov. Možno by model fungovania kanadského federalizmu mohol byť aplikovaný v aktuálnej situácii v Španielsku. Španielsko určite čakajú ústavné a inštitucionálne reformy. Verme, že to dopadne dobre a po konej, pretože v Španielsku sa dnes zase raz bojuje aj o Bratislavu.